

Marnotratný syn

K Tobě, Otče, přicházím jako marnotratný syn
a pláču ve Tvém náručí nad tíhou vlastních vin.
A Ty svou náruč otvíráš a říkáš: Mám Tě rád.
Tak jasně cítím lásku Tvou, už nemusím se bát.

R1:

Já vím, že náruč Tvá je nám otevřená,
ani mých hříchů stín už nic neznamená.
A tak mocně toužím po Tvém odpuštění,
můžu milostí Tvou dojít pokáním, lítostí, nápravou
ke spasení.

K Tobě, Otče, přicházím jako marnotratný syn
a do mé duše zraněné se znovu vkrádá stín.
A Ty mi znovu odpouštíš mé další selhání,
jen nekonečná milost Tvá mě v mé bídě zachrání.

R2:

Otče dáváš nám dál své požehnání,
Tobě díky chci vzdávat bez ustání.
A tak modlím se dál za Tvé odpuštění,
jinak bez lásky Tvé skončím v zavržení.

Já vím, že náruč Tvá je nám otevřená,
ani mých hříchů stín už nic neznamená.
A tak mocně toužím po Tvém odpuštění,
můžu milostí Tvou dojít pokáním, lítostí, nápravou
ke spasení.

Mezihra + R2